rib⁹ accedēs. ꝛ libertatē cōstitutis pure nō in diē vel sub cōditiōe: sed hoc casu putarem idem. si tamen ante cessionem ꝛ notitiam reuocationis dies vel conditio euenisset: cum ex tunc censeatur pura. qui po. in pig. ha. l. potior. ij. rñ. ꝛ facit de rescrip. si pro te. lib. vi. ꝛ quod ibi no.

a ¶ Ignorantē: planum est ergo quod si reuocatio peruenisset ad procuratorē: satis esset per hanc litteram: ꝛ sit rō qꝛ talis procurator censetur cōstitutus ad negocium in quo sufficit ꝙ reuocatio ad ipsum peruenerit. ff. mā. si mandassez. §. de rescrip. ex parte decani.

b ¶ Quomodolibet: puta expresse reuocādo vel inhibēdo: vel alium ad aliud constituēdo non reseruato primo de procura. non iniuste. Si vero mortu⁹ fuisset prius ipse constituens: planum est mandatum tunc reuocatum ꝛ diceretur beneficiuz vacare morte non renunciatione de preben. dudum. li. vi.

c ¶ Teneat: Vin. primo videbatur ꝺ tenere in p. decre. veniēs sed subdebat postea ꝙ si constituens possessioni incūbebat: ꝛ publice reuocauerat mandatuz quod concedi poterat ꝙ renūciatio nō tenebat lꝫ teneatur ad expensas ꝛ interesse ei cuius interfuit. alleg. ff. si cer. pe. ei⁹ qui. ꝛ quod habetur de pben. dudū in fi. lib. vi. facit ad idez ꝺ procura. c. vlti. li. vi. in fi. Sed illud specialissimum in carnali matrimonio contrahendo. vt ibi no. concor. ff. de manumis. vin. l. si pater in pri. pro ꝛ cōtra. ff. de diuor. l. si penituit. ꝛ vide qꝛ quo ad casum istuz tollitur opi. Py. qui dicebat in prealle. l. si pater: ꝙ sufficiebat procuratorez reuocatum licet non certioratum ad hoc vt impediretur actus quem procurator gerebat: ex quo ipsius mādatarij non intererat. Alij dicebant semp procuratorem de expressa reuocatione certificari debere per pre. l. si mandassem. ff. man secus in tacita que fit per mortē: ꝛ sic respondet ad. l. eius qui. sed primo dicto contradicit. l. ista si pater. quare dicunt alij ꝙ aut mādatarius interuenit vt nudus minister: aut vt procurator. Primo casu reuocatio sine certioratione impedit actum gerendum: ꝛ sic loquitur lex illa si pater vbi filius erat minister patris qꝺ probant: qꝛ manumissus nō est ipsius sed patris libertus. ff. de manumis. l. nepos. ff. de iurep. filius. ꝛ sic loquitur. l. predi. si penituit. ꝛ predi. decre. vlti. de procu. Secundo casu cum procurator verba contractus concipiat in suam personā. ff. de consti. pe. cum qui. §. ꝭ si actori. Distinguunt: si actus gerendus est talis ad cuius esse requiritur volūtas domini: tunc vt non valeat actus sufficit reuocatio sine certioratione: exemplum in translatione dominij rei mee. ff. de reg iur. id quod nostrum. sic loquitur. l. eius qui. §. quas vero. ff. de dona. l. ij. §. si quis donatarius. Fallit fauore liberationis. ff. de sol. cum quis. §. i. ꝛ. l. qui hominem. §. si ticium. Si vero ad esse contractus non requiritur consensus domini: vt si mandauit librū vel equum emi reuocatio sine certioratione non impedit illum actum: vt in. l. si mandassez. Quicquid dicatur in alijs casibus quo ad casum istum reuocatio sine certioratione procuratoris vel superioris non impedit cessionem: licet mandatarij non intersit: ꝛ tractetur de perdendo dominio. ratio constitutionis ponitur in princi. ꝛ concor. quod no. ff. de contra. emp. l. i. in fine.

d ¶ Manibus. s. pape si fuit dignitas episcopalis: de transla. c. i. ꝛ. ij. si inferior in manibus cōfirmatoris vel collatoris etiaꝫ si sit inferior episcopo: de hoc. §. c. admonet ꝛ. vij. q. i. episcopus de loco. no. tamen Innocē. §. eo. ꝙ in dubijs non improbabiliter dici in illius manibus quem renunciare debere qui posset illum inuitum destituere.

e ¶ Facienda: si persona cui facienda erat cessio fuit expressa in mandato illi faciēda erat notificatio. Si vero mandatum erat generale: puta ad cedendum in manibus eius qui recipere posset non videtur iuuare notificatio nisi facta sit illi qui recipit imputet enim sibi qui oībus debuit itimare vel saltem procuratori.

f ¶ Deducta: ꝛ de hoc per ipsum fiat fides. simile. §. e. compil. de elec. constitutionem. §. penultimo.

g ¶ Per ipsos: superiorem vel procuratorem.

h ¶ Alios: resolue plurale in singulare: vt. §. de priui. vt priuilegia. facit. ff. vi. bo. rap. l. pretor ait. §. homines.

i ¶ Eorum alterum: satis est ergo ꝙ impedita fuit notificatio facienda etiam si alteri fieri potuisset.

k ¶ Peruenisse: videtur ꝙ in hac intimatione seruanda sit forma decreta. de electio. causam. vt ibi dixi. in fi.

Quia regulares. Declarantur etiam decre. de offi. or. presenti. de preben. cuꝫ singula. i talibus priorat⁹ ꝛ ecclesijs locū habere. Et sunt quattuor ptes. Prima ponit de negligentia regulariū ī bñficiis conferendis per diocesanos supplenda: ꝛ de modo supplendi. Secunda de ecclesijs non applicandis mensis prelatorum nec pensionibus grauandis. ibi eadem. Tertia determinat de quibus ecclesijs predicta intelligātur. ibi premissa. Quarta declarat duas bonifacianas. ibi in quibus. ꝛ quas opiniones declarat infra dicetur.

l ¶ Regulares: in secularibus ergo non haberet locum hec cōstitutio in quantum ponit ius nouum: ꝛ preiudicat priuilegio exemptionis.

m ¶ Prelati: si ad collegia regularium sine prelato spectaret collatio qꝺ esse pōt: de regula. c. fi. li. vi. prius ad prelatuz ꝛ demū ad diocesanuz deuoluet potestas facit. ſ. de prebē. si de beneficio

n ¶ Beneficia: ecclesiastica: ꝛ vide quod dixi de de. cōiuga.

o ¶ Dispositionez. i. collationē vel prouisionez: hoc dico: qꝛ si ad solam presentationem vel electionem ipsorum spectarent: tunc ad confirmantem vel instituentez deuolueretur potestas siue sit diocesanus siue alius.

p ¶ Comittere: vñt isto vbo: qꝛ se prelati excusabant dicentes ꝙ illarum ecclesiarū nō fiebat collatio vel prouisio: sed solū quedā cōmissio: quasi illi essent castaldi ministri vel pedagogi.

q ¶ Lateran. de cōces. p. ben. c. ij. ꝛ si intelligim⁹ de prioribus etiam conuentualibus. ꝺ reprobatur opi. que hꝫ ꝙ tps generalis concilij. s. triu mensium locū habebat in prouisionibus taliū sicut in electionibus. nā ꝛ dicebat Inno. in decre. ne pro defectu. de elec. inter electionē ꝛ prouisionē diuersitatis ratio nō apparet qꝺ cōpost. verū esse dicebat in ppetuis. sed non ī tpalibus: hoc autē certuꝫ est ꝙ si prioratus est principalis platura in ecclesia regulari collegiata ꝛ ei prior per viam electionis puidet locū hꝫ. c. ne pro defectu.

r ¶ Locorum: ergo non personarum: si ergo prelatus alterius dio. habet prioratum quem cōferre negligit in dio. boñ eps boñ. supplebit pbat hoc decre. ij. eo. ti. ibi in tuo episcopatu. nec distinguit vnde sint collatores: facit quod dicam in glo. ſ. prori.

s ¶ Sua auctoritate: qꝺ sequitur: ꝛ procedit hoc in prioratibus ecclesijs ꝛ administrationibus non exemptis: etiā si prelati ad quos prouisio ptinet sint exempti: de priuile. quoniā. ꝛ. c. ex ore. facit de preben. c. i. li. vi. Item procedit ꝺ suppletio quā facit diocesanus suo iure infra sm semestre: quo elapso ad proximum superiorem siue sit metropolitanus vel papa collatio deuoluetur. c. ti. c. vlti. Non ob. littera que sequitur: qꝛ licet circa exempta cōcedat papa ius suum: circa non exempta nō. Item licet cōcedat suppleri vice sua negligentiam aliorum. nō tamē concedit diocesanus vt suppleant suam propriam. Sed modo remanet dubium satis forte: nunquid in exemptis deuolutis ad episcopum currat tempus semestre episcopo: ꝛ si currit an ad metropolitanum deuoluatur potestas tempore lapso an ad papam. ꝛ circa primum videtur ꝙ nō currat. ſ. de preben. si de beneficio. ꝛ quod ibi no. in glo. sed nunquid. circa scꝺꝫ dato ꝙ currat: videtur ꝙ ad papam non ad archiepiscopum deuoluatur: ad hoc de cle. egro. c. vno. lib. vi. ꝛ vide quod dixi. ſ. de here. ad abolendam super glo. fi.

t ¶ In exemptis: olim secus. c. ti. sicut. ꝛ de preben. cum singula. in fi. li. vi. ꝛ sic in hoc ius nouum inducit.

u ¶ Apostolica: concor. de offi. ordi. irrefragabili. ꝛ de here. ad abolendā de cle. egro. c. vno. li. vi. c. li. de sta. mo. c. vno. ꝛ. ſ. de sta. mo. attendentes de reli. do. quia contingit.

x ¶ Negligentiam: in quantum hec decre. ponit ius nouum nec pindicat priuilegijs exemptionis: non puto ꝙ locum habeat quando priuatus esset propter delictum: cum hoc nō sit expressum: facit de elec. ꝙꝙ. i. responso lib. vi. secus in non exemptis: vt. §. e. c. in. fine.

y ¶ Secularibus: facit de preben. cum de beneficio. lib. vi. facit hec littera pro eo quod no. Pe. ꝛ ab. in pre. decre. c. titu. sicut vbi dicunt ꝙ ad ecclesiam que consueuit regi per seculares clericos: monachi regularem psentare non possunt: quod verum crederem in non curatis: vel si presentant illum vt claustralem.

z ¶ Religiosis: concor. de reb. ec. non alie. possessiōe. Dicebat ibi abbas ꝙ illud. c. non loquitur de cōuentualibus ecclesijs monachoruꝫ: sꝫ de alijs quib⁹ ministrare consueuerunt: ꝛ ꝙ si per negligentiam monachorū deuoluitur ius conferendi talem ecclesiam ad episcopū: non ponet ibi clericū sed monachum: qꝺ ꝺ approbatur ꝛ limitatur per litterā que sequitur.

ꝛ ¶ Monasteriorum: concor. de preben. cuꝫ singula. §. prohibemus li. vi. Et quid si non sit idoneus in monasterio: ibi no. ꝛ optime facit ꝺ littera cōiuncta cū illa ad questionem quam olim disputaui. An is ad quem deuoluitur eligendi potestas teneatur eligere de illo collegio de quo tene

ꝛ ipsum ignorantem[a] postmodum duxerit quomodolibet[b] reuocāduz teneat cessio[c] facta per eū antequaꝫ ad ipsius vel illius in cuius manibus[d] cessio fuerit facienda[e] noticiaꝫ reuocatio huiusmodi sit deducta[f]: nisi forte per ipsos[g] aut alios[h] maliciose factum fuerit: quominus ad eos vel eorum[i] alterū ante cessionem potuerit reuocatio peruenisse.[k]

Rubrica De supplenda negligentia prelatorum.

Clemens. v. in concilio vienēsi.

¶ Si prelati regulares non conferunt infra sex menses prioratus administrationes ꝛ ecclesias vacātes que non sunt de mensa: sed solent spāles: lꝫ obedientiarios rectores hre: diocesani auctoritate sua vel apostolica si sint exēpta conferūt illa psonis qbus p platos fuerāt cōferenda: nec permittunt illa applicari mensis prelatorum vel pensionibus grauari. Io. and.

Quia regulares[l] prelati[m] prioratus ecclesias administrationes aut quevis alia beneficia[n] ad eorum dispensationeꝫ[o] spectantia cū vacant: interduꝫ cōmittere[p] negligunt vel conferre infra tempus in lateran.[q] conci. constitutum: diocesani locoruꝫ[r] in non exemptis sua[s]: in exēptis[t] vero apostolica[u] auctoritate negligentiam[x] super hoc suppleant eorūdeꝫ prioratus ecclesias administrationes ꝛ beneficia huiusmodi: illa videlicet que consueuerunt per seculares clericos gubernari secularib⁹[y] clericis: alia vero que religiosis[z] dūtaxat cōmitti sunt solita vel conferri: religiosis monasteriorū[ꝛ] quorū prelati huius modi negligētes fuerint ꝯferēdo.

batur qui neglexit: quā vide in mercuria. sub hoc ti. ⁊ ē posita sub regula ꝗ cum. Ité bene facit ad id qd scripsi. s. de elec. c. publicato. in vlti qōne.

a ¶ Eadem: iste. §. ⁊ sequens determinat no. per Inno. ⁊ Hosti. de preben. in lateran. de priui. pastoralis.

b ¶ Auctoritate. s. apostolica etiam in exemptis.

c ¶ Applicēt: vide qd di cā. j. de sta. re. ne ī agro. §. ad hoc. vbi pz q licet esset casus vniendi p ordinarios fieri debet.

d ¶ Pensionesue. de pben. auaritie. de censi. p hibemus.

e ¶ Nouas. q̄ vocantur noue no. de censi. significauit.

f ¶ Imponāt. auctoritate sua: alias ex cā possent noue pēsiones īponi: vl antiq̄ augeri p epm: de hoc de censi. ꝓhibem⁹. qd qūo intelligāt Inno. ⁊ Hostien. ibi dixi super glo. ij.

g ¶ Soluant. cōcor. p. decr. significauit de cēsi. ⁊ de iureiu. tua nos. i.

h ¶ Premissa. s. q̄ dicta sunt. s. in. i. ⁊. ij. respon.

i ¶ De mēsa. illa q̄ non ꝓtelligerēt vacare: ⁊ sic ī illis nō hābit locū qd dicit de negligētia supplēda: vt pbatur. j. ō exces. pla. sequēs. v. qdā etiā. Ité nec hābit locū qd dicit de pēsiōe īponēda vel ō augēda. cuz totū sit abbatis. ⁊ abbates fructus taliū pñt vēdere ⁊ locare vt ī pre. v. qdā. ⁊ fac qd no. Inno. de sta. reg. c. ij. ver. prioratus.

k ¶ Cū oportuerit. idem ver. de statu mo. cuz ad monasteriū. v. tales vide qd ibi dixi: ⁊ qui cle. vel vo. insinuāte. super glo. tertia.

l ¶ Reuocari: ⁊ ī talib⁹ claustralib⁹ hz locū qd dicit eos ñ debere stare solos vt patebit. j. ō sta. reg. ne ī agro. §. ad hoc. Sz aduerte: qz nō videbat q̄ in talib⁹ obediētiarijs locū hēret ꝓcil. lateran. derisoriū. n. ē dicere q̄ eps hodie cōferat monacho ꝓratū: ⁊ abbas cuius negligentiā suppleuit eps cras reuocet illū. Nec dicas q̄ sic īstitutū p epm supplētē abbas reuocare nō possit: qz nec plus nec aliter ꝓfert supplēs q̄ negligens: vt pbat. s. i. rñso. Ité sm illud apta esset via ad ppetuādū claustrales: qd tñ etiā papa nō facit. s. de ꝓfir. vti. vel īuti. ad nkam: ⁊. c. preterea. Volens. n. abbas pficere nepotē vel sibi charuz: pmitteret labi tps: ⁊ ille demū p epm institutus ēet ppetuus: ⁊ tali fraudi claudēda est via. de diuor. q̄to. in fi. ⁊ pp hāc cām cōiter olim he suppletiōes nō fiebāt: sz satis est q̄ satisfiat iuri in eo q̄ suppletur qd abbas facere neglexit. Nec pōt negari qn hoc sit vtile. saltē enim erubescēt abbates de negligētia notari. ⁊ scias p hāc decre. hodie teneri: q̄ manualia q̄ nō sunt de mēsa: ⁊ tpales prioratus: vacant per mortē vel remotionē eoz q̄ pēsidēt illis. Unde ⁊ hodie papa q̄ recipit fructus vacantiū recipit fructus taliū: nec resisti pōt p hanc litterā ⁊ p sequentem: ⁊ tendit hoc ad nostrā: qz supiores locoz manualiū tales occupatiōes fructuum timentes: dimittūt in talib⁹ prioratibus illos quos alias remouerent: ⁊ quos remouere forsitan expediret: ⁊ sic inducit hoc q̄si ānādam p petuationē claustraliū. Et ob hāc cām si assisterem pape: ꝓsulerē declarari vel statui: q̄ cū sibi reseruat vel alteri ꝓcedit fructus vacantium in vrbe puicia vel diocesi: q̄ nō īcluderent mānualia: sed quādiu duraret gratia rr. vel alia quota: de qua videret statuēdū fructuū ipsoz manualium solueret priuilegiato singulis annis. ⁊ sic nō īpediret claustraliū priorū correctio ⁊ remotio nec in illis priuilegiatis frustraret priuilegio.

m ¶ In quibus: prioratibus administrationibus ⁊ ecclesijs manualibus que non sunt de mensa.

n ¶ Constitutionez: de offi. or. presenti. li. vi. ⁊ determinat qd ibi prolixe no. Archi. ⁊ reprobat quod ibi no. Io. mo. qui dicebat prioratus cōmendaticios proprie nō vacare: ⁊ iō in illis decre. illam locum nō habere. Sz si intellexit de his que sunt de mensa tunc vera.

o ¶ Statutū. de preben. cū singula. li. vi. ⁊ approbat hic duas opiniones meas ibi no. in. i. rñso. in. iiij. ⁊ vlti. glo. Prima. s. q̄ decre. illa locum hēret etiam in prioratibus manualibus. Scōa q̄ locū hēret etiā in non curatis. In scōa ꝓcordabat archi. In prima resistebat: pbans p id qd habēt ibi. In scōo tñ dat illis optio. Dicebat enim bonifacium ꝓsultū sic ñdisse: sed cū vltimo legi sertū qd inducit archi. pro se reuoluebā ꝗ eū. Certū est. n. q̄ in perpetuis non darēt optio: ēt ante illā decre. p decre. de multa. ergo ō tpalib⁹ debebāt īteligi.

p ¶ Curā. hoc īducebat dubiū an determinaret etiā ꝓbū prioratibus ⁊ hoc decidit in fine.

q ¶ Alium. puta secularez presbyterum: vt in dicta decre. cū singula in prin. de sta. mo. ne in agro. §. ceterum.

¶ Diocesani suare debēt ⁊ a suis subditis seruari facere iura loquentia de qualitate personarum preficiendarum ecclesijs. Io. an.

Quam ecclesie qbus preficiuntur persone minus idonee scientia[r] morib⁹ vel etate[s]: grauia propter hoc vt docet[t] experientia non nunquā perferant in spiritualibus ⁊ tpalibus detrimēta. Nos volentes per locorū diocesanos: quibus rōne[v] officij hoc cōpetit precipue[x] sup hoc diligētius precaueri: eis districte iniūgim⁹: vt ipsi statuta canonica[y] que super preficiēdis personis ī huiusmodi ecclesijs hactenus emanarunt: diligētius per seipsos obseruent: ⁊ faciant a suis subditis[z] inuiolabiliter obseruari: si diuinaz[c] offensaz ⁊ sedis apostolice debitā vitare voluerint vltionem[?].

¶ Item.

¶ In capitulo cathedralis ecclesie vel collegiate nomē nō hz q̄ nō est subdiaconus habens beneficiū cui annexus ē ordo post annuz nisi prius impedimento cessante, pmoueatur ad illum in capitulo vocem non habet donec fuerit ordinatus ⁊ interim perdit distributionez dimidiam. Io. an.

Et ibi q̄ diuis ī cathedralibus vl collegiatis seclarib⁹ vel regularibus[x] ecclesijs sunt mācipati[x]

r ¶ Sciētia. qlis scia regrat in epo ⁊ in alijs ministris: ⁊ q̄ sit eminēs ⁊ q̄ cōpetēs. ⁊ qd de parū sciente an possit pmoueri: ⁊ an peccet recipiendo officiuz ad qd sciēta sua nō sufficit: scripsi post Inno. ⁊ Hosti. ⁊ Cōpo. de elec. cum in cūctis. sup ver. scientia.

s ¶ Etate. de ordine nihil dixit. sicut nec dec. cā te. s. eo. Et vide qd no. de pben. si p pauperibus. li. vi. in glo. ij.

t ¶ Docet: ⁊ facit. s. de elec. q̄ sit in pn. li. vi. vbi de hoc.

v ¶ Rōne officij. excitat q̄ ipsorū offiū nō ꝓstituit illos ōlegatos. s. ō offi. ordi. licet: ⁊. c. pe.

x ¶ Precipue. duplex pūctatō.

y ¶ Canonica. s. e. per totū. de elec. cum in cunctis. ⁊. c. nihil. de preben. graue. cum si.

z ¶ Subditis: non sufficit prelato q̄ sit bonus in se: nisi etiam sit q̄tum est in se bonus in subditis: de sim. o. licet in prin. cū concor.

⁊ ¶ Diuinam offensam: ꝓcor. huic fini de elec. vbi periculū. §. qui aūt. ⁊. c. perpetue: ⁊. c. cōmissa. in fi. li. vi. ⁊. j. de cen. ad nostrā. in fi.

? ¶ Ultionem: specialiter circa hoc statutū. de generali vide quod no. de treu. ⁊ pa. c. i. de ecle. mis. volentes de elec. generali li. vi.

¶ Et ibi qui. Primo declarat nō existētē ī sacris nō hre vocē ī capto cathedralis ecclesie vel collegiate. Scōo idē dicit de habēte bñficiū cui ānexus sit ordo nisi ad aliū pmoueat cessante ipedimēto infra ānū: qz illo elapso tūc nō hz vocē ī capto ⁊ ei subtrahit pars dimidia distributionū. Scōa ibi: illi vo. Imola cām dedit ꝓstōni qd no. Hosti. de pbē. extirpāde. §. q vo. vbi dicit eē equū q̄ sicut minor subdiacono nō eligit ī epm: ita nec eligat: vt bñ ꝓueniāt electus ⁊ eligentes dicēs ibi p ꝓstōnes legatoz ī puicia puicie hoc eē statutū: q̄ nō existētes ī sacris nō hēant vocē: talē aūt ꝓstōnē facere pñt nedū legati sz etiā epi: vt scripsi post euz: de of. archipsl. c. ii. vñ ꝓstat q̄ multi epi tales ꝓstōnes hēant. no. etiam ipse Io. eo. ti. de of. archipsl. c. ij. q̄ sicut inter cardinales nullus est qn sit saltē diaconus: ita ⁊ iter canonicos nullus deberet eē qn ēet subdiaconus: ar. s. eo. q̄ris. de ꝓse. di. ij. eps sacrificans: ⁊. c. iubemus. facit quod dicit canon illicitū esse eum qui nō sit in ordine ecclesiasticis misceri tractatib⁹. xcvi. di. satis euidenter. tales enim retrocedere possunt a statu clericali. de elec. cum ex eo. li. vi.

x ¶ Regularibus: si ergo in ecclesijs regularibus nō constitutus in sacris vocē nō habet ergo nec in numero computatur de facto nō de ficticio: vt no. in de. s. de elec. quod circa. in fi. pe. glo.

x ¶ Mācipati. q. nūcupati electi vl deputati: qz mācipare ē fuire vl ī fuitiū vl ī ptātē reducere. iō vnt hoc vbo. qd etiā habēt. xxviij. di. de his in pn. i. q. iij. saluator. vltra mediū. ī his ergo q̄ nō sunt deputati ad diuīa officia q̄les sūt ꝓuersi vel pfessi laici pcipue ī ecclesijs regularib⁹ nihil puto mutatū p hāc ꝓstōnez: ⁊ sic saluū manet qd no. de elec. ex eo q̄ li. vi. ī fi. ⁊ ita fuat. als sequerēt q̄ p hāc ꝓstitutionē moniales ñ hēret vocē ī suis capīis: q̄ pp sex⁹ fragilitatē ñ sūt capaces ordinū de hoc. xxvij. q. i. diaconissam. hac cadē rōne videret q̄ extranei q̄ nō sūt in ecclesijs īstituti sz in certis actib⁹ habēt uocē in capto nō ercluduntur hac ꝓstōne quod intelligo nisi per ius capituli sue ecclesie habeant talem vocem in aliena